

Publicerad 2006-02-10 09:46 av Soulcollector

Djupet

Låt mig bara falla

Alla de chanser att ta sig upp blir färre

Har rasat ner här förr

Att ta sig upp är värre

Det blir djupare

Man slår i botten hårdare

Men här nere kan jag stanna i min ensamhet

Här kan jag låta väggarna växa

Dom hårdnar för var dag som går

Mörkret sluter sig kring mig

Kylan och hatet är det som består

Den här välbekanta känslan mig sorgen gav

Den är det enda som jag låts tröstas av

Kylan värmer, den tinar själen som är här

När jag sitter här på botten...botten av vad jag är

Det är ingen som hör skriken från en förlorad själ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Soulcollector med Poeter.se id #6342 innehar upphovsrätten